

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ЧЕТВЪРТЪК, 4 АПРИЛ 1968 г.

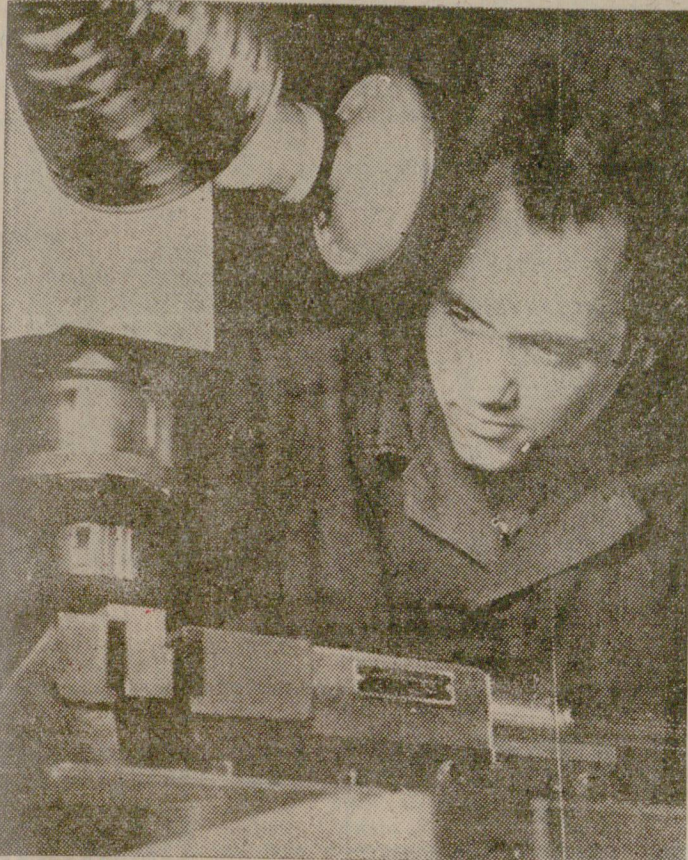
ГОДИНА XXV

БРОЙ 41 (2387)

ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА
БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕ-
СТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОБЕЩАНИЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СВИЩОВ И ПАВЛИКЕНИ

В Базата за техническо развитие на местната промишленост във Велико Търново работи осморяващият Евгений Тодоров. С помощта на универсалната фрезмашина той изпълява най-прецизно фините детайли.

Сн.: М. МАНОЛОВ

Да няма излишни престои

Борбата за по-рационалното използване на вагонния парк павликенските железничари водят още от миналата година, когато при план 19.50 постигнатото време за обработка бе 18.80 ч. За тази година това време е определено да бъде 18 ч. и през изминалото първо тримесечие то е изпълнено.

Това показва, че колективът се бори за бързо обработване на вагоните и за намаляване на местния престой. Добрата съвместна работа на гаровния колектив с товародателите от града, района и „Транспред“ допринася

за съкращаването на часовите. Въпреки мерките, които се вземат, за да не престоят вагоните продължително време в гарата, все още се срещат товародателите, които допускат излишни престои. Най-характерен в това отношение е Винзаводът. По вина на „Транспред“ през февруари 14 композиции са престояли 4332 ч., вместо 1344.

Явно е, че с тези темпове поставената задача — всеки вагон да не се обработва повече от планираните часове, ще бъде изпълнена трудно.

В. ИЛАРИОНОВ

Завчера трудещите се от Свищов приеха обещание за предсрочно изпълнение на задачите, предвидени по плана за 1968 година. Отговаряйки на призива на Министерския съвет и ЦС на профсъюзите за предсрочно изпълнение на петата петилетка и при съединявайки се към патриотичния почин на пловдивските трудещи се, свищовци дадоха дума да изпълнят петилетния план четири месеца преди срока.

В своето обещание те записаха, че ще изработят надпланова промишлена продукция за 18 000 000 лева и ще предадат

с 20 дена преди срока Ремонтно-механичния завод и административно-битовата сграда на Химкомбината. Освен това ще бъдат предсрочно изпълнени и редица показатели от другите отрасли — селско стопанство, търговия, строителство и др.

За предсрочно достигане равнището на петата петилетка волят борба и павликенските трудещи се. В приетото обещание те дават търла работническа дума, че ще осигурят надпланова промишлена продукция за 1 800 000 лв., ще преизпълнят плана за печалбата със 110 000 лева.

СЪРЕВНОВАНИЕТО „МЛАДЕЖКИ ФОНД“ „ПЕТА ПЕТИЛЕТКА“

В салона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново дойдоха много младежи и девойки, участници в съревнованието „Младежки фонд“ „Пета петилетка“, за да отчетат резултатите от миналата година.

Секретарят на Градския комитет на ДКМС Кирил Цанев говори за целното място, което заемат комсомолците в претворяване на дело решенията на IX конгрес на БКП за преминаване от екстензивно към интензивно народно стопанство. Той изтъква, че в миналогодишната младежка надпревара във Велико Търново са били въвлечени 132 младежки бригади с над 3000 участника.

В градската комсомолска организация през изминалата година

са повишавали своето образователно ниво. 861 млади работници, икономически ефект от младежките рационализаторски предложения е 281 000 лв., икономията от материали — 900 000 лева.

На първо място в съревнованието „Младежки фонд“ „Пета петилетка“ е комсомолската организация при ТПК „Метал“. Радио-приемникът е заслужена награда за упорития труд. На второ място е комсомолската организация при Радиоизвода, а на трето — младите работници от ДИП „В. Мавриков“ и Градския промкомбинат. Наградени бяха още 3 дружества, 4 младежки бригади и 138 индивидуални участника.

А. ВЕЛИКОВ

На второ място в страната

Тези дни стана известно, че колективът на РТС — Павликени се нарежда на второ място в страната в системата на ДСО „Ремонт и поддръжка на селскостопанската техника“ за високо изпълнение на плана по всички икономически показатели за 1967 година и получава награда от 500 лв.

Слави Минев

Подвигът им ще живее

За срещата, която бурното на Окръжния комитет на БКП организира вчера с ръководството на Горнооряховския партизански отряд, дойдоха много бивши партизани. Между тях бяха Петър Панайотов, секретар на нелегалния Окръжен комитет на БКП, генерал-лейтенант Кирил Косев, командир на отряда, Сава Дълбоков, проф. д-р Николай Ирибаджиков.

Присъствуваха и членове на Бюрото на Окръжния комитет на БКП, секретари на градски и общински комитети на БКП, активни борци против фашизма.

На срещата бе обсъдена програмата на Окръжния комитет на БКП за увековечаване паметта на загиналите в борбата срещу фашизма и капитализма. Предвижда се построяването на монументален паметник, възхваляващ подвига на Горнооряховския партизански отряд. В чест на 25-годишнината от социалистическата революция у нас на местността Тасладжа, където отрядът води неравен бой с жандармерия и войскови подразделения и даде скъпи жертви, ще се построи паметник. Ще се укрепят

и възстановят землянките и скривалищата, на лобните метри на всички загинали ще се поставят знаци от траен материал, ще се създадат нови музейнибирки в Килифарево, Стражица, Михалци, Сухиндол, Златарица, Павел и Сушица. Много други инициативи ще се осъществят за прослава на подвига на синовете и дъщерите на народа, паднали в боя с врага.

Другарят Димитър Стоянов — секретар на Окръжния комитет на БКП, запозна гостиите с основните проблеми, които сега решава нашият окръг, говори за големите задачи, които са си поставили да изпълнят трудещите се през тази петилетка.

Беше обсъден проектът за паметник на местността Тасладжа.

Другарят Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, закри срещата, като подчерта, че в чест на славния 25-годишен юбилей в окръга ще се направи необходимото, за да бъде подвигът на загиналите пример за всички ни, да остане той в съзнанието на идните поколения.

Творчески разговори в Полски Сеновец

Движението за комунистически труд в Полскоеновската община има голям авторитет. Това е резултат на системните грижи на партийния комитет за неговото разрастване и укрепване.

С основание Окръжният комитет на БКП свика от вчера, в продължение на два дни, в Полски Сеновец срещи с представители на партийните и комсомолските комитети, с работници от Окръжния кооперативен съюз, от Отечественния фронт, от всички общини по району.

На тия срещи секретарят на Общинския партийен комитет Кольо Азгоров говори за опита на партийното ръководство на движението за комунистически труд. Показват се планове, обещания и други материали на отделни бригади и звена — участници в това движение. Присъстващите разказват и за работата в своите общини, разменят се мнения, обсъждат се възможностите за още по-пълно укрепване на тази изключително важна форма за комунистическо възпитание и възбуждане на трудовия ентузиазъм на хората.

В Изчислителния център — Свищов работи комсомолката Елена Неделчева. Тя добре овладява сложната изчислителна техника.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

На Химкомбината

Завършен е още един етап в строителството на 120-мегаватната топлоелектрическа централа на Химкомбината в Свищов. На 2 април строителите изляха и последната бетонна стъпка за основите от системата на димовловителните и димоводни инсталации. С това окончателно е завършено фондирането на всички подразделения на централата. Освободен е фронт за светския земснаряд, който по хидромеханичен способ ще засипе стоманобетонните основи с речен пясък до нулево ниво, след което ще започнат строителството и машинния монтаж на ТЕЦ.

В. Антонов

Дневни * Вести

СЕСИЯТА на Градския народен съвет във Велико Търново, която се състоя вчера, се занимава с въпросите на гражданската отбрана и спортните прояви. Тя освободи досегащния секретар на съвета Невяна Христова, поради преместване на друга работа, и избра за секретар Петър Деков.

ЛЕКЦИЯ по международното положение беше изнесена на 2 април в Дома на Народната армия във Велико Търново пред военнослужещи от лектора при Лекторската група на ЦК на БКП Евтим Тимев.

СЕМИНАР със секретарите на ученическите комитети на ДКМС от Северна България започва днес работа във Велико Търново.

Ах, тези хубави балони!

(МАЛЪК РЕПОРТАЖ ОТ БАЛА НА МЛАДОСТТА „ПРОЛЕТ — 68“)

Измореният ден си отиде. Мракът запалваше светлините — една по една — и скоро градът заприлича на чудна светлосиня приказка. И в тази пролетна вечер по улиците — глъч и смях, шумни групи от млади хора. Някои от тях бързаха, бързаха. За къде ли?

...Те помислиха, че са закъснели и взеха да тичат. Вятърът духаше право срещу тях, разрошваше грижливо пригладените коси.

— Колко е противен! — казва момичето.

— Не му се сърди. Нали е пролетен — отвърна мургавият младеж.

Салонът на Драматичния театър „Константин Кисимов“ ги посрещна светъл и малко необичаен — над половината столоче бе издигнат подиум, балконите и ложите бяха разделени на малки сепаренца — „Света гора“, „Докле е младост“, „Момина съзла“, „Летящите чинии“, „Боларски хан“ и много, много други. От тавана се спускаха разноцветни гирлянди, балони, свиреше музика.

Започваше балът на младостта „Пролет — 68“. Студенти от Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“, актьори от Драматичния театър „Константин Кисимов“, гости — всички очакваха с нетърпение началото.

И ето — на сцената излиза многобройно жури, охранявано от стража. Така, под закрилата на копията, то трябва да реши един извънредно труден въпрос — кое е най-красивото момиче, коя ще бъде царицата

на бала. Една след друга излизат кандидатките, талантливо придружавани от познатите на студентите актьори Милан Колев, Валентин Колев, Анастас Анастасов... нелюбопитно и да изреждаме всичките. След дълго колебание накрая журито реши: „Царица на бала ще бъде светлоската Румяна Антонова, студентка от втори курс, специалност изобразително изкуство.“

И отново музика, музика. Но може ли музика без хумор? Един „тиуритичен“ спор за „тиатруту“ водиха Димитър Стоянов и Веско Зехирев. Далеч преди тях започна „панаирът“. „Разкошната циганка“ (Борис Манчев) раздаваше том болни билети.

Но може ли музика без поезия? Стихове за любовта четяха първокурсниците Марин Георгиев, Таньо Клисуров, Паруш Парушев.

Но може ли музика без похивка? Във фоайето при сандвичите и крушоните поуморените я намираха... Тази вечер всички имаха всичко.

Движение, смях, свежест, най-различни игри — бал на младостта. Пролетно буйни, пролетно нежни, чудно хубави, неопишени — млади. Със своята постоянна спътница — красота.

...Момичето и момчето, щастливци — нека бъде безкраен този празник — си тръгнаха.

— Този вятър като че ли не е толкова противен. Дори е приятен, нали? Пролетен.

Асен СТАНИМИРОВ

1—7 април—Седмица на гората

ДЕНЯТ НА ЗАЛЕСИТЕЛИТЕ

Когато завиваш по шосето от Буйновци нагоре към Обърталото, погледът неволно се плъзва по китните зелени гребени на младите борови гори, сякаш забелязали могъщите рамене на планината. Един по-големи, други по-малки, нежните борови фиданки гордо повдигат чела нагоре. И цялата тази нова горска премяна е сътворена от изкуствените, от здравите и топли ръце на жените от бригадата на дългогодишната работничка-залесителка Пенка Савова от Буйновци. За служено тя носи значката „Отличник на Министерство то на горите и горската промишленост“.

И този ден бригадата на Пенка беше на работното си място. Оскъдно гаят личите на априлското слънце, а Чумерна е все тъй свъсна и повита в сивото намалено на мъглите. Мълчи. Стихнала е в ранно пролетно спокойствие и гората. С последни повей северният вятър напомня за току-що отминалата зима. В нежните горски веики напират

първите животворни сокове, по поляните показват челца най-ранобудните горски цветя.

Жените току са започнали работа. Чуват се равномерните удари на „мечовите“. Застанали по две наред, те засаждат по дългите ленти една след друга малките борови фиданки.

— Тъй сме ние — казва Велика Мирчева, — днес една ше „бие“ дупки с меча, а другата ше затяга. Утре — другата... Какво да се прави, „Биенето“ е трудно. А ние, нали сме хора, трябва да си помагаме. Колко каменливи бърда сме преборили дружно, ако не си помагаме?...

— Даже си имаме и дежурен — прекъсва я друга. — Всеки ден една от нас се грижи и за огъня, и за водата. Така е при нас.

А как ли изпълняват нормата си, помислих си. Каква Пенка сякаш отгатна мислите ми.

— И нормата си добре изпълняваме. От 500 до 550 бора на ден садим. Понякога и по 600. По-рядко е. Зави-

си от почвата

На тях е възложено залесяването в Буйновския горско-технически участък, част от спомагателната дейност, лесокulturните мероприятия. Само през февруари и март те подготвиха над 110 дка тераси за залесяване. При това и сами си почистват сечищата. Отглеждат млади насаждения. До днес те са надхвърлили 100 дка залесяване.

И само тази година ли? Ръководителят на бригадата, старши-горският надзирател Никола Игнатов, разказва, че миналата година те са отглеждали много млади насаждения. И... не само за гората се грижат единадесетте жени от бригадата, а и за нейните диви, плахи обитатели, които я правят още по-красива, по-привлекателна.

Слънцето клони на запад.

Спуска се ниско и злати горските върхари. Монотонната, суховата и хрипкава песен на „мечовите“ се слива с песента на планинските ручей. Долу на планината по пътя бучат натоварените с дървен материал камиони. Вечерникът спохожда и вести края на един спорен ден. Но глъчавата горе все още не затихва.

Александър БЪЧВАРОВ

ПОТОМЪК

БРОЙ 3
ГОДИНА I

СТРАНИЦА ЗА УЧАЩИТЕ СЕ

ВЪЗПИТАВАМЕ РОДОЛЮБЦИ

ОМАЯТА от красотата на природата, от преживяното, веселите случки остават завинаги в съзнанието на учениците.

Ще забравят ли възпитаниците на Втора гимназия — Велико Търново походите Тимок — Емине, Тимок — Белисница? Ще забравят ли красотите на Пирин и Рила, на пещерата Магура, на омайното Черноморие? Лично аз винаги с външение ще си спомням оная лятна вечер, когато граничари и ученици, насядали край огъня в застакана „Кипарис“ на българо-югославската граница, изпънхат художествена програма.

Имат думата домакините. Конферансието — мургав, симпатичен граничар, обявява: „Следващият номер от нашата програма е... и изведнъж... тревога, ракети, стрелба! Докато се озвучава — няма ги граничарите. Чуваме отсечени команди, шракане на оръжие. Забеляваме как в тъмнината прибягват силуети към граничната бразда. Напрежението у нас расте. Сгушваме се до огъня със затенен дъх, в очакване да хванат нарушителите на границата... Отбой! Всички бойци се завръщат, запълнени и усмихнати. Никога в живота си не съм гледал по-интересен номер в художествена програма...“

С бившия си клас участвах във Втората и Третата Димитровска експедиция. Отрядът ни бе класиран на челните места в окръга. Сега, когато пиша тези редове, едни от учениците са студенти, други работят, а голяма част от момчетата са войници. И смея да кажа — истински войници, защото те ободоха надлъж и шир Родината, упоени са от нейните красоти и знаят защо трябва да я бранят. Когато се срещна с някои от тях, те непременно ще ми припомнят за весели случаи по време на 25-дневния поход по билото на Стара планина, за бригадата по построяването на хижа „Чумерна“ и т. н.

От миналата учебна година съм класен ръководител на нов клас (който тази година завършва), респективно на нов експедиционен отряд в Четвъртата Димитровска експедиция.

Първото по-голямо мероприятие, с което си поставихме за задача да изучим историческите събития, станали в нашия край по време на Руско-турската освободителна война, беше походът „По пътя на генерал Гурко“ — от Свищов до Столетов. За него участниците старателно се подготвиха. Правиха справки в Ок-

ръжния исторически музей, съставихме материали с исторически данни и на 28 октомври 1966 г. X „г“ клас се озова в местността Паметниците край Свищов. Там, освен от беседата за първия бой на родна земя, научихме много интересни неща от разказа на уредника в свищовския музей. От Свищов, по стъпките на братята-освободители минахме през Горна Студена, Гурково, Казанлък, Шипка.

В чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция организирахме шестдневен поход Ботев — Богдан — Черни връх. Подготовката трая близо 25 дни. Организирахме курс за младши инструктори по туризъм с помощта на дружество „Трапезица“. Изработихме планове, маршрутни листове, писахме писма за настаняване и след като отрядът бе добре екипиран — потеглихме за Калотин. Посетихме къщата-музей „Хр. Ботев“ и направихме първия поход до х. „Рай“.

На другия ден се изкачихме на връх „Ботев“. Любувахме се на развълнувания юг, с дружно „ехо“ поздравихме родния север. Когато слязохме в подножието, на път за х. „Левски“, спряхме по предложение на Пенка Петрова — една чувствителна, поетична натура, за да видим отново върха, защото тя още не вярваше, че е покорила първенеца на Стара планина. В Карлово посетихме къщата-музей „В. Левски“, новия музей. Но престоят е кратък — графикът трябва да се спазва.

Ето ни в историческата Копривщица. Ден и половина са недостатъчни, за да разгледаме забележителностите. Все пак успяхме да стъпим и на бетонната пирамида на връх Богдан, който ни се стори лека разходка в сравнение с връх Ботев. А след това — на път към София, към Витоша. От Черни връх се любувахме на златистите върхове на Рила и Родопите. През последния, шестия ден, разгледахме музеите в София и посетихме свои близки.

Похода завършиха сполучливо всички туристи. Особено бодра се чувствуваше 10-годишната Маргаритка. Всичко е запечатано в снимки. Сега отрядът подготвя албум за своите по-големи прояви.

Когато се постави въпросът за военно-патриотичното възпитание, комсомолците от X „г“ клас сключиха шефство с другарите си от поделение 90620. Голям дял в договора бе отведен на туризма. Съвместно с прекрасните момчета на майор Петроп отрядът организира походи до Габрово, Етъра, Соколовския манастир, Троянския манастир, Троян, Ловеч, Къринското ханче и други.

В резултат на тази разнообразна дейност туристите от сегашния XI „г“ клас изпънха следното: по първата тема посетиха Свищов, Плевен, връх Столетов, язовир „Г. Димитров“, Кремиковци; минаха по пътя на основателите на Партията — Велико Търново, Габрово, Казанлък. По втората тема покряха изскачанията за следните звания и

знаци: „Опознай родния край!“ — всички 34 ученици; „Опознай социалистическата Родина!“ (старият образец) — 34; „Опознай социалистическата Родина!“ (стопе национални обекта, бронзови значки) — 32; „Покорители на планинските първенци“ (бронзови значки) — 32; „Турист на НРБ“ — 32; младши инструктори по туризъм — 32.

Нима учениците ще забравят, че руските войски са преминали Дунава източно от Свищов? Та те стояха на този бряг и ги „видяха“ чрез живия разказ на екскурзовода. Нима ще забравят Мадарския конник, Рилския манастир, къщата на Митко Палаузов, тракийската гробница в Казанлък, Къринското ханче, музеите в София и в редица други градове? Лично аз, с чувство на гордост и задоволство, напуснах Металургичния комбинат — Кремиковци, където разгледахме основните цехове. Придружаващият ни специалист превърна разказа си за химическите процеси в диалог, като разбра, че има работа с мадежи и девойки, които добре познават химията.

Искам още веднъж да подчертая, че чрез туризма ние даваме възможност на учениците да отпочинат след умствения труд. Туризмът спомага много за сплотяване на ученическите колективи, за разширяване и задълбочаване знанията на учащите се, за възпитаване на истински родолюбци.

Тодор ТОДОРОВ

ръководител на експедиционен отряд при Втора гимназия — Велико Търново

Ръководители на експедиционни отряди, участници в срещата, състояла се в редакцията.

Пионери за пример

При преустройството на старата сграда във Велико Търново майсторите извършили палки с някакви книжа. Те привлекли вниманието на няколко пионери с красивите си марки. Затова част от тях били прибрали.

Веднаж ми се отдаде случай да беседвам с пионерския актив от училище „Васил Левски“, където между другото споменах за събраните и предадени в музея материали от кръжока по история в у-ще „Н. Я. Вапцаров“. Не минаха няколко дена и ето, че пионери от III и IV клас на у-ще „Васил Левски“ донесоха част от намерените документи, за да попитат дали представляват интерес за нас.

Оказа се, че това са документи от архивата на фирмата „Друмев, Ангелов и с-це“ от 1905 г. и на банката на Тодор Лазаров, също от началото на нашия век.

Тези документи, допълнени с други данни, ще дадат възможност за проучване дейността на фирмата и банката. Като се има предвид, че сега усилено се събират материали за новостроящия се музей „Икономическо развитие на

Велико Търново“ и „Работническо революционно движение“, издаването на материали от подобен род представлява за нас голям интерес. Групата на Пенка Стефанова Радкова и Бисерка Стефанова Войнова предаде в музея около 80 документа, запазени и фрагментирани — турска алула, монети и други. В групата участват Пела Цачева, Ресан Мутев, Стефа Ангелова, Златка Георгиева, Стефка Младенова, Димитър Даскалов, Красимир Асенов, Гая Иванова. Групата носи името на Митко Палаузов и си води дневник.

Интересни материали предадоха и пионерите от у-ще „Н. Я. Вапцаров“, членове на кръжока по история. Светла Георгиева — сребърна гривна и монети, Наталия Христова — медни и сребърни монети от средновековието, намерени в с. Ново село от преди около 80 години, Силва Георгиева и Иван Дубаров — монети, Лидия Христова Мандаджиева — турска алуличка.

Окръжният исторически музей изказва голяма благодарност за отзивчивостта и трогателното старание, с които пионерите от училище „Н. Я. Вапцаров“ и „Васил Левски“ изпращат материали за историята на родния край. Тахната любов може да служи за пример.

Кинка Панайотова
ученичка в Окръжния исторически музей

ВЕСТИ ОТ УЧИЛИЩАТА

Вечери на математиката са проведени в Строителен техникум — Велико Търново и II основно училище — Горна Оряховица, пишат ни нашите дописници П. Ангелов и Ели Сарова. И двете вечери са преминали като интересни и увлекателни срещи. Допринесли са за привличане на нови приятели на математиката. На най-добри те са били разпредели награди.

В друго писмо Ели Сарова уведомява за прояви на пионерския лужба в чест на Левския световен младежки фестивал, който ще се състои в нашата страна само след няколко месеца. Пионерите изучават жината в различни страни, заучават песни, танци, изработват табла, албуми, подаръци за участниците във фестивала.

Срещна с бившата партизанка Русана Палаузова проведоха второкласниците, четвъртокласниците и шестокласниците от училище „Н. Я. Вапцаров“ — Велико Търново. Неиният възлюбен разказ — четем в писмото на Илияна Илиева — завладя сърцата на малките слушатели, които преди това изпънхиха литературно-музикална програма.

Труден ден за почивване на стадиона в селото, който през тази година ще бъде открит, са провели учениците от II основно училище „Митко Палаузов“ — с. Първомайски пише ни Виолета Каракочева, ученичка от VII клас.

ОПЕРАЦИЯ „БЪЛГАРСКА СЛАВА“

В окръга — 250 отряда

Димитровските пионери от целия окръг посрещнаха вестта за създаването на операция „Българска слава“ с неописуема радост и вълнение. Редиците на участниците във военно-патриотичното начинание се умножават и укрепват с всеки изминал ден. Досега в окръга са изградени и действуват 250 специализирани отряда на младите стрелци, разузнавачи, санитарни, граничари, приятели на Народната милиция, калоя-

новци, хаджидимитровци и др. Бойците и командири от военните поделения на територията на окръга се отзоваха с готовност да помагат при обучението на червеноармейците, които с много любов изучават военното дело, готвят се за достойни заместници на своите братя и бащи, възпитават се в дух на родолюбие и пламенен патриотизъм.

Операция „Българска слава“ бе открита по най-тържествен начин във всички сели-

ща на окръга. На уредените за целта тържества присъстваха бойци и командири от Българската народна армия. Непосредствено след това започнаха упорити занятия. Много добра е съвместната дейност на военнослужещите и пионерите във всички отряди. С отлични прояви се откроява работата на пионерите в Горна Оряховица, Стражица, Ресен, Павликени и друге.

Пенка Златева

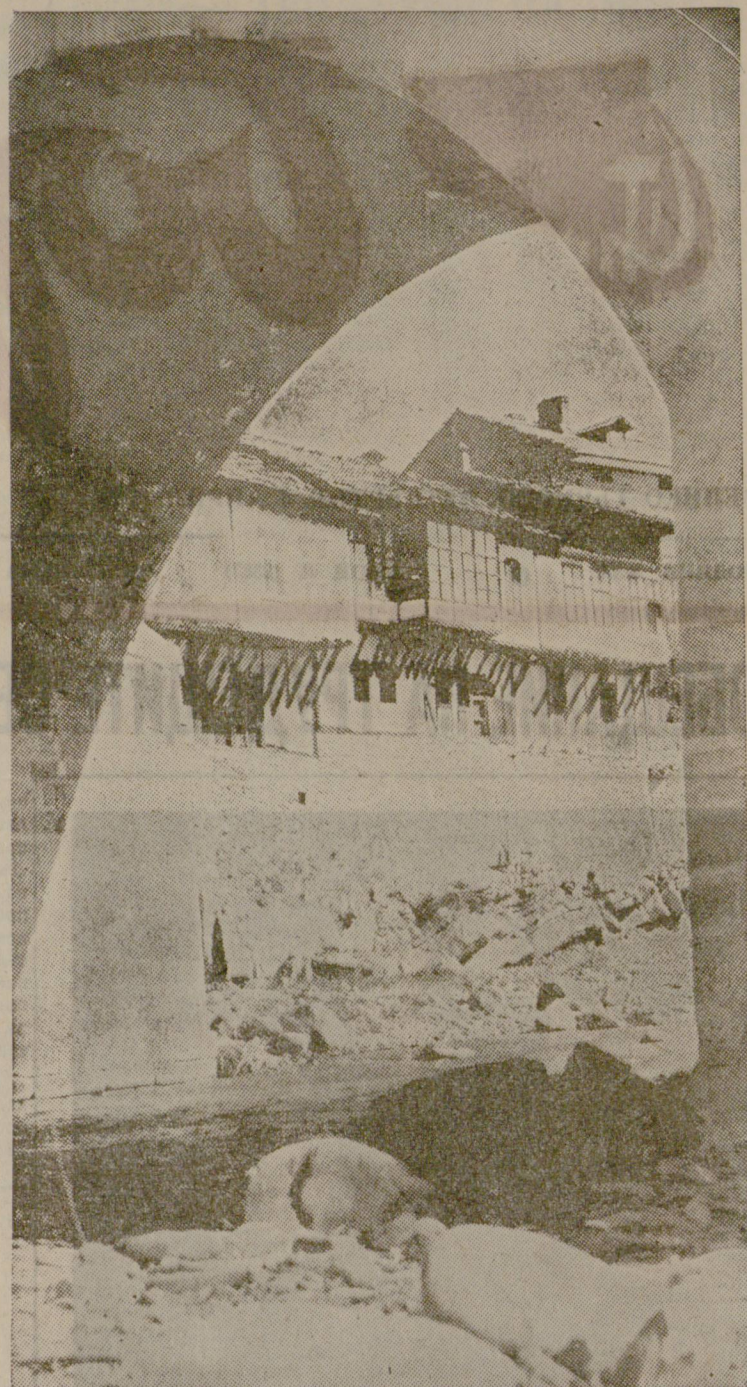
щавове. Те се състоят от командири, зам. командири и началници щаб.

Аз съм участник в отряда на свръзниците. Много съм радостен и развълнуван, че съм командир на този отряд. Нашият ръководител ни запозна подробно с дейността на свръзниците. В близко бъдеще ще се запознаем с апаратурата, а след това ще водим заниманията на открито. Дванадесетте отрядници от нашия VI „а“ клас с трепет очакваме всяка сбирка.

Пионерите от III основно училище — Горна Оряховица се представят достойно в операция „Българска слава“ и ще изпълняват задачите на нишите командири.

Людмил Тодоров
ученик от VI „а“ клас, III основно училище — Г. Оряховица

Земя, пълна с добрини

ПРИКАЗКА ОТ ТРОЯН

Снимка: Н. КАЧАКОВ

ПАРАД НА ПЕСНИТЕ И ТАНЦИТЕ

На кораба „Велико Търново“

На истински празник се превърна общинският преглед на хорове и танцовите ученически колективи, който се състоя в приемления от публичен салон на читалището в Пчелище. В тази хубава изва, посветена на славната 25-годишнина на социалистическата революция в България, участваха учениците-самодейци от четирите села на Общинския народен съвет — Церово кория.

Първи на сцената встанаха чл. новите на ученическия хор при родното основно училище в Пчелище, които откриха тържеството. Последваха изпълнения на хористите от основното училище в Церово кория, на танцовите ученически състави от двете села, които бяха бурно аплодирани от присъстващите.

След кратка почивка отново за кия живот на сцената — заредиха се изпълнения на хористите от Капиново, Миля, Церово кория и Пчелище, от които продълча, че младите самодейци са се готвили упорито.

Н. Пърлев

„Трети републикански фестивал — разцвет на социалистическата култура!“ Това бе девизът, под който се състоя прегледът на ученическата художествена самодейност от селата на Лясковската община.

Прегледът — това беше фактически парад на хубави български песни и танци, отразяващи богатството и красотата на нашия фолклор.

На фестивала се представиха хорове при народните основни училища в Козаревец, Добри дял, Мердана и Драгичево, както и струнният и фанфарният оркестър от Добри дял. Журито излъчи най-добрите колективи, които ще участвуват в районния републикански фестивал. Право на участие в районния фестивал завоюва и пионерката Иванка Колева, която рецитира стихотворението „Възпоминание от Батак“.

Дружествен комитет на ДКМС
при VIII кл. — Добри дял

Една сирена огласи Бургаското пристанище. Парадоксът хвърляше котва — нашият параход „Велико Търново“. Стояхме на кея и се вълнувахме от предстоещата среща. Нас, учениците от Езикова гимназия „Асен Златаров“ във Велико Търново, ни свръзва хубава дружба с екипажа на кораба. Вече виждахме фигурите на хора, размаханите за поздрав ръце. Всяка среща носи нещо ново. Едва ли ще забравим това, което изпитахме, когато от палубата хвърлиха въжето, когато и ние стъпихме на кораба... Къде ли само не бяхме? Най-дълго стояхме в машинното отделение и пред радара. Тук е намерила уют отромна мрежа от сигнални лампи, лостове, бутони... Явно иска се особено внимание и изключително познание, защото най-малкото не доглеждане, най-незначителната грешка може да коства твърде много.

Изкачихме се на мостика и се почувствувахме горди на нашия красавец — най-хубавият от трите 5000-тонни кораба „София“, „Преслав“ и „Велико Търново“. „Велико Търново“ е построен през 1964—65 г. Влиза в експлоатация през 1965 г. Стотогава той е хвърлял лъта в много пристанища, разнасял е български стоки по много краища на света. Средната скорост, с която пори вълните, е 14 мили при пълен товар и 17 — празен.

После пяхме, пяхме от сърце и душа; искахме с песните си да им разкажем за радостта си, че ги видяхме, за обичта си към тях... Разделята беше един стениант тъжен епизод през този ден. Стояхме по прозорците на влака, макахме с ръце и ги канехме на гости при нас.

Приятели, корабът, морето останаха далеч. Но дачно е само разстоянието, а външност с мислите си пак сме заедно. На кораба предстои Хамбург — Роттердам — Анверс — Лисабон — Пирей — Бургас. Шастливо плаване, приятели!!

София ПАНОВА

